ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	8$00	Un an....	10$00
Six mois..	5 00	Six mois..	6 00

Annonces Légales
0$40 la ligne de 6 points sur justifications de 9 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
Au traité à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東法時報

NĂM THỨ BA SỐ 334
Ngày thứ tư
9 Septembre 1925

Chủ-nhơn: NGUYỄN-KIM-ĐÍNH
Chủ-bút: NAM-KIỀU

BẢO QUÁN
71, đường Mac Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	8$00	Một năm...	10$00
Nửa năm...	5 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gửi
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Báo báo về việc buôn bán hay là việc gì cần thương nghị trước

DEPOT LEGAL INDOCHINE N°4123

CÁI KHUYẾT DIỂM CỦA NGƯỜI BẮC

buôn bán ở trong Nam

III

2° *Thiếu tín lực.* — Nói đến sự «tín» thì ai chẳng công-nhận là một đều đại-cần-yếu của con người ta lập-thân xử-thế. Không Thánh đã có câu: «sự ăn có thể bỏ được; sự binh-bị có thể bỏ được; đến như sự tín thì nhứt-định không thể bỏ được». Coi đó đủ biết sự «tín» cần-yếu cho người, chẳng khác nào mạng sống; giao tiếp với người nếu không giữ được sự «tín», thì không còn ai dám tin mình, mà sẽ trở nên cái thân cô độc, không còn có nhân-quần xã-hội; nhà buôn-bán lấy sự tín làm một cái yếu-tố thứ nhứt, đối với bạn hàng không một phút nào, giờ nào, dám quên lãng sự «tín», «tín» là một dấu công-bằng không tư-vị, «tín» là một vật quí-báu vô cùng: người có giữ được đều tín thì mới còn nhân cách, nhà buôn-bán có giữ được đều tín thì mới mong tấn-phát, vậy mà người Bắc ta buôn-bán ở đây, không phải nói toàn-thể, mà là phần nhiều đối với sự tín hình như thiếu-thốn lắm, hàng Bắc không phải là không tốt, so với hàng Tây hàng Tàu cũng chẳng kém gì, trước khi hàng Bắc mới vô đây, người Nam ai cũng hoan-nghênh vừa là đồ nội-hóa vừa là đồ hàng tốt, vì chẳng nói ai cũng rõ rằng đương cái lúc thương-chiến kịch-liệt nầy, ai người còn có lòng tiếc đến quyền lợi nước nhà, mà chẳng biết tôn trọng nội-hóa, song trước hết nội-hóa cũng phải đủ sức cạnh-tranh với ngoại-hóa, nghĩa là tốt đẹp bằng nhau, bền-chắc bằng nhau nếu không bằng nửa thì cũng phải một mười một chín, thì mới mong cho quốc-dân đem lòng tưởng đến mà cạnh-tranh với người được, chớ như miệng thì nói chấn-hưng nội-hóa, bảo tồn nội-hóa, mà ngó lại nội-hóa thì người tốt mà ta xấu, người bền chắc mà ta mau hư, lại nhằm vào cái thời-đại phồn-hoa nầy, ai cũng ưa tốt đẹp, ai cũng ưa bóng-nhoáng, mà mình cứ đem cái đồ xấu-thô cục-kịch của mình ra, mong cho đồng-bào thương mà mua đến, thì thiết tưởng cũng khó lắm! Vì như chê cái máy xay gạo của người, rồi ta cứ cối xay cối giã của ta, chê cái máy dệt vải của người, rồi ta cứ cái giường cửi của ta; người tàu thủy xe-hỏa mà ta cứ xơ bỏ ghe-chài, người lầu cao cửa kiến mà ta cứ nhà tranh vách đất, thì dầu ta tự bảo ta cũng không nghe, còn nói gì cạnh-tranh được với người? Ấy là nói những sự cần dùng, chớ còn chưa nói đến những đồ mặc đồ ăn, so-sánh của người với của mình mà những cậu phong-lưu công-tử đã mệt-mê về thần ngoại-hóa quến-rủ, đồng-tiền muốn cống-hiến cho người nước nào cũng được, miễn là mình ăn-uống cho sướng, bộ cảnh cho bảnh-bao thì thôi!

Trở lên trên những câu bàn phiếm đó, hình như lạc đề, nay xin nói đến cái phẩm-giá hàng Bắc, đã bao lâu nay công-nghệ ngoài Bắc tấn-bộ một cách rất mau-chóng, những đồ hàng chế-tạo ra, quả không thua gì đồ ngoại-quốc hiện-thời ở xứ ta đây, chớ không đến nỗi xấu-xí vụng-về như trên kia đã tỷ-thí người mầy xay gạo mà ta cối xay cối-giã, người mầy dệt mà ta giường-cửi, người tàu-thủy xe-hoả mà ta xe-bò ghe-chài, người lầu cao cửa kiến mà ta nhà tranh vách đất đâu! Vậy thì hàng Bắc đã được quốc-dân công-nhận là hàng nội hoá có thể thay cho hàng ngoại-hoá được, nếu người Bắc bán hàng ở đây, biết lấy tín-lực làm trọng, kẻ có của, người cả tiền, trước thế nào sau làm vậy, thì nội-hoá lo gì không chấn-hưng, mối lợi-quyền lo gì không về tay người mình tôm được. — Ngặt vì phần nhiều người Bắc bán hàng ở đây, tín-lực hình như thiếu-thốn lắm. thừa-kỳ cái lòng người Nam thích hàng Bắc, rồi mà sanh dạ đổi-thay, không biết giữ cho trọn-vẹn, trước hàng tốt, sau hàng xấu, trước của thật, sau của giả, từng thấy ở miệng những người mua hàng và trên các báo-chương thường ca-thán luôn-luôn, tệ nhứt là những chị đem hàng đi bán dạo, ngoài miệng thì nói là hàng tốt hàng bền, mà mua rồi không bao lâu đã thấy phai màu cùng rách ngay, đến nỗi một khi kia có một người trong Nam thuật chuyện với tôi rằng: có một chị đem hàng lụa đến, bà đã trả đúng giá, song không chịu bán đem ra, một lát lại thấy một chị khác vào, cũng đem thứ hàng lụa ấy, bà cũng trả như giá cũ thì bán ngay, sau mới biết hai chị đến trước đến sau đó âm-mưu với nhau, vì cứ như thứ hàng trước đó, trả đúng giá rồi, song nếu bán ngay thì còn ăn lời được ít, nên ra bàn-tính với một chị-em bạn khác, đem thứ hàng giả vào cũng hệt như thế, thì chắc người mua hàng kia bị lừa mà trả y như giá cũ sẽ có lời nhiều. — Câu chuyện nầy dầu không phải là câu chuyện ai cũng như thế, song nghĩ coi bán hàng mà đến lập-tâm điên-đảo như thế, thì ai còn dám tin, ai còn dám mua nữa? Những kẻ ấy không biết rằng: ai chẳng muốn có lời nhiều, song khôn mà vẫn không dối, muốn có lời mà vẫn không mất đều tín, thì mới mong được hưởng mối lợi lâu-dài, chớ cứ ý khôn mà dối, muốn có lời mà lập-tâm điên-đảo như thế, thì ai cũng chỉ cầm một bận rồi bảo nhau cạch đến già, nguồn lợi phải lấp, mối lợi phải đứt, không những thiệt riêng một mình, lại làm hại cả chị-em, ai cũng ngờ-vực mà mất cả mối hàng, rồi lâu-lâu ai cũng in trí rằng hàng Bắc đại-để như thế cả, thì có mất cả giá-trị hàng Bắc đi không? Cái tội của mấy chị ấy thiệt không dung-tha được!

N. K.

VĂN UYỂN

XIN TRĂNG TỎ VIỆC CHUNG THÂN

Một đêm nọ (tức là đêm rằm tháng bảy)
trong nhà ấm giấc,
Chỉ còn ta thổn thức cảnh dài;
Trơ trơ như thể hình cây.
Nhìn đèn chong-bóng liếng khuây lòng vàng.
Khi cuối mặt bỗng khuâng dạ ngọc.
Lúc nhắm mày lợt đợt dòng châu.
Nỗi niềm tưởng đến mà đau;
Xót thân bèo bọt sóng xao giữa vời.
Lần bực bội khôn ngài khó dùng,
Gượng đỡ mình chẳng chẳng bước ra.
Một vầng Thái-Dực sáng lòa,
Trên không khoe sắc mặn mà ai đương.
Thấy trăng bạn nào trường phát động,
Ngỏ chiêm ai đắc mỗ đương nỉ nôn.
Riêng trăng soi khắp thế dương.
Mà trăng có rõ đoạn trường ta chăng?
Kể từ thuở thang văn lỗ bước,
Đến khi bỗi xảy cuộc tang thương.
Buộc mình quảy gói lên đường,
Quê người đất khách nào nương bấy chầy.
Ta cũng tưởng cao bay kịp chúng,
Họa nên người phong tông Đằng-Vương.
Rồi ra y cẩm hồi hương,
Bấy giờ ta sẽ liệu đường hiếu sinh.
Ta nhứt quyết công thành thân thối,
Lo cho tròn chữ hiếu thì thôi.
Mà nào đã mấy năm trời,
Lo buồn tỉ tỉ vui cười vắn không.
Mặt dày gió dạn sương biết mấy,
Thân liễu như hoa thải hương thừa.
Từng phen giải nắng dầm mưa,
Ơi cay chua lắm, chanh chua cùng nhiều.
Than ôi! rồ khúc khiêu mọi nỗi,
Trên cô trời dưới lợi có trăng.
Mấy năm dặt lạc phong-trần,
Ta đây nào biết có xuân là gì.
Trăng a trăng, biết thì chỉ thiệt,
Ta xin trăng tỏ việc chung thân;
Bao giờ cạn biển trăm luân?
Bao giờ gió thuận cánh bằng về Nam?
Bao giờ trọn đáp nghĩa thâm???

TRUNG-TIÊN tự TỬ-DIỄM

Xin lưu ý!

Bữa 15 Septembre nầy là ngày kết cuộc thi «sắc-đẹp» của C. L. B. Nếu tôi nghe chẳng lầm, thời các vị Chủ-bút trợ-bút báo ấy lấy làm bối rối vì ngoại trừ gia-quyến và toán lầu xanh ở con đường Boresse và Bourdais thời không có người đờn bà nào hay có gái nào lạ mặt lạ mày chụp hình xin dự thi. Thương hại thay! Nếu tôi nghe chẳng lầm, thời các ông dùng mưu nầy dỗ lòa mắt công chúng. Ví dụ như con sáu 12 ở đường Bourdais, các ông dăng hình nó lên báo, dưới gạnh ít hàng chữ như vầy: đây là trưởng nữ của ông B. thương nghiệp chủ ở Bình-hòa-Xá, Giadinh v. v. Nghĩa là bọn lầu xanh mà các ông không chịu nói thật là bọn lầu xanh; các ông nói trớ là con nhà danh giá tử tế cho khỏi hổ với công chúng vậy vậy.

Cái mánh lới của các ông dí cùng là khôn thật! Khéo thật! Nhưng rủi cho các ông giữ không dặng nhọm, để lọt ra ngoài tai tôi, nên tôi lật đật tuyên-bố ra đây cho công chúng được biết kẻo lầm quí kế, vậy hôm nay, tôi xin công chúng khá nhớ rằng: những hình sẽ dăng lên báo chương C. L. về cuộc thi «sắc đẹp», toàn là bọn «lầu xanh» tất cả (không kể gia-quyến nhà các ông)! Xin lưu ý!

TRUNG-TIÊN

ĐỜI NGƯỜI VÀ TA

Ta có nên tự-trị chăng?

Trong hai bài trước tôi đã sơ giải nghĩa «*người là ai, ta là ai* và *thế nào gọi mình là trong sạch*» nay tôi xin bàn đến một vấn-đề khó khăn là: «*Ta có nên tự-trị chăng?*» Bàn về mấy vấn-đề nầy cũng kêm *công-phu tìm-tòi học-hỏi* đó chút, nhưng nếu lời luận sơ-siển nầy có thể bổ-ích cho ai được vài phân thì tôi cũng đủ vui lòng thỏa dạ.

Ai bỗi chơi ta rằng: *Đời người là chi* thì xem ta bối-rối lắm, ta không thể trả lời làm sao cho đáng được. Đời của ai nấy biết, lòng của ai nấy rõ. Câu hỏi nghe qua thì dễ mà tựu-trung khó, thế nên công việc gì của người làm rồi thì ta cho là dễ cả. Nếu có ai trả lời được câu hỏi nầy rồi thì ta hồ cho kẻ không tư tưởng, không học-thuật đánh phách. Ta thử xem đời người kia, đời người nầy thì ta thấy không biết bao nhiêu việc làm của họ, hoặc hay hoặc dở không chừng. Ta thấy lúc họ vui-cười, lúc họ buồn-bã, lúc họ suy-nghĩ, lúc họ làm lụng mỗi-mỗi đều khác nhau. Ta không thấy ai vui trọn tháng, ai sầu suốt năm bao giờ. Bây giờ ta thử tự hỏi *đời người là chi* thì ta có thể đáp theo ý ta rằng: Đời người là gồm cả việc hay việc dở đều phải đều quấy của người làm, gồm cả sự buồn vui tức giận, suy nghĩ lo toan của người. Thế nên gọi rằng có đời người thì là *có cả* mà không đời người thì là *không cả*. Sao vậy? Vì rằng trước hết ta phải có đời ta rồi sau mới có công-việc ta làm, xem như ta đủ biết rằng đời người quí hơn cả ngọc ngà châu báu, chức tước phẩm hàm. Đời người là đều chánh mà sự giàu có sang-trọng là đều phụ vậy!!

Nay ta đã biết rằng đời người là quí, không có vàng nào ngọc nào mà mua được cặp con mắt, đôi-lỗ tai của người thì ta có nên trọng đời người chăng? Ai đem mấy non vàng núi bạc mà đổi được tư chất thông-minh, tài quyền-biến của người? Tuổi mà có hạng người không biết *đời người* là chi, chỉ tham tước cả quyền cao, lợi nhiều lộc dủ mà đánh bán cả tên, tuổi, xác, hồn. Chẳng phải chúng nó bán chúng nó mà thôi, chúng nó lại còn mong bán mấy mươi muôn sanh linh kia nữa. Chúng nó đã không biết quí trọng đời của chúng nó thì thôi, sao chúng nó nỡ nào xem đời kẻ khác như cây khô cỏ mục. Ta không biết trọng đời người, quí đời người thì ta phạm tội lớn vô cùng. Ta không thể nào nắn được con mắt lỗ tai, bàn tay, bàn chơn của người thì ta có quyền gì dám đui mắt người, bịt điếc tai người?

Hạng người nầy không khác chi mấy con thú trường xiệt (cirque)!! Họ có học? phải. Họ có học cũng như con gấu, con khỉ học nhảy học múa vậy. Khi nào có rọi chú tiếng chú thì nhảy thì múa chớ có biết cử tọa khen chê thế nào đâu! Than ôi! Người mà đến thế nầy thì còn chi mà kể nữa! Thiệt thời thay cho đời người!!!

Ta gặp tên tù khổ sở kia áo rách quần vá đầu cổ chôm-bôm ta hỏi: Vì sao ngươi ở tù? Tên tù ấy khóc mà đáp rằng: Tôi vì lở dại làm bể đĩa ngọc xưa của chủ, chủ tôi giận phạt cho tôi ăn trộm đồ. Chủ tôi quyền thế lớn nên tôi không kêu oan được phải chịu mấy tháng tù.

Ôi! Cái đĩa ngọc quí thiệt nhưng mà nó là *vật phụ*, có nó cũng không có bớt ta cũng chẳng hại chi sao ta nỡ xem rẻ một *người* như ta vậy? Cái đĩa ngọc để chưng-diện cho đẹp bề ngoài, có cũng không ta cũng không giực mình tự hỏi gì sao ta làm đều ác đức để lương-tâm ta cắn rứt?

Những cách ta làm hại người hoặc trực-tiếp hoặc gián-tiếp cũng giống như nhau bổ phạm vô luật *không biết trọng đời người* thì ta cũng đồng tội với kẻ giết người bằng gươm giáo. Khốn-khổ thay cho nhơn loại phải cái nạn ghê-gớm nầy! Ta cần phải làm thế gì để ngăn-cản con ma hư-hại trong mình ta, làm thế gì để giữ mình trong sạch? Ta cần phải có tánh tự-trị, tập cách tự-trị.

Sao gọi là tự trị? Tự-trị đây cũng gần giống như chánh trị của một nước. Một nước cần có chánh-trị bao nhiêu thì một người cũng cần phải có tự-trị bấy nhiêu. Trong một nước có đủ thứ tự tấn thứ thì nước ấy mới mạnh, nước mạnh là nhờ ở chánh-trị không-ngoan lanh xảo. Con người khôi lắm-lạc là nhờ nơi tự trị khéo. Kia tên sốp-phơ không khéo cầm tay bánh thì xe phải nạn, nếu nó tỉnh táo lanh lẹ thì tránh được mấy khúc hiểm nguy. Ta có thể cầm tay bánh xe hơi rất dễ dàng mà ta cầm tay bánh phẩu xát phần hồn ta rất khó. Ta không thể tự trị được thì ta chẳng khác chi đứa say cỡi ngựa, chẳng phải hại một mình nó mà thôi dầu lại còn hại đến người khác vật khác nữa. Nếu ta hay giận, hay gắt, hay nghe lời dụ dỗ, hay vị mất lòng thì ta *chẳng bao giờ* tự-trị được. Ta muốn làm việc gì, trước hết ta phải suy-nghĩ coi việc ấy đáng làm hay không, có hại gì có lợi gì chăng, cần hại cần lợi rồi đáng làm thì làm chớ chẳng cần chút chua ngọt mà làm thì dàng đi của ta mới thẳng. Ta chẳng nên làm mọi cho đồng tiền, làm tôi cho tình dục thì ta mới có thể tự-trị được. Biết bao nhiêu kẻ không biết tự-trị chỉ theo đều lợi sai sử nên trái hẳn với đạo làm người, với bổn-phận làm trai. Thấy người đi lạc mà đi theo thì ngu xuẩn biết bao nhiêu! Ôi, đồng tiền, mi có cái sức mạnh gì mà làm cho đui mắt người, cho đen nhơn chúng để họ phải chìm nổi trong vũng bùn. Mi là chất của phần hồn phần xác họ, mi dắc họ vào chỗ nhơ-nhớp thối-tha.

Ở ai ơi! Mới lở lạc bước nên mau mau lui về, ráng giữ tánh tự-trị, đừng vì lợi riêng mà bỏ nghĩa chung, đừng tham cái sống vật-chất mà bỏ cái sống tinh thần.

Chính tôi đây đã bị mấy lần mắc vào tay kẻ thạo đời hơn tôi, họ sai sử tôi được. Họ sai tôi tôi làm, nhưng tôi cũng có lương tâm tôi, tôi chỉ theo những sự phải mà thôi. Họ lợi dụng tôi làm đều hay lẽ chánh-đáng thì tôi không ngờ vào chỗ thiệt hại chút nào, tôi chỉ một mực vì công-ích mà thôi. Dầu ai chê rằng dại tôi cũng xin vâng, tôi không hổ cái vì tôi kính trọng dư-luận vô cùng, tôi kính dư-luận rồi tôi mới có thể sửa tánh-nết lần lần được.

Nước ta lúc nầy sanh ra không biết bao nhiêu là *ông trạng*, học một biết mười, cười người thì chúng bấy *ông trạng ấy* chỉ ngồi khoanh tay rồi nói miệng tây là giỏi rồi gieo áo cảm vào lòng công chúng để ngăn cản bước tấn-hoá của quốc-dân. Mấy *ông trạng* nầy cũng như một giống tế vi-trùng kia vậy! Ta phải tập tự-trị, phải có não định đoán thì mới khỏi cái hại truyền-nhiễm của loại tế vi-trùng mà tôi đã thường cho hai tiếng rất tốt là: *Ông trạng* vậy.

Không việc gì đáng gọi là khó, mà cũng không sự gì đáng cho là dễ được, dễ khó đều tự ý mình, thế thì ta chăm một đàng thẳng mà đi cũng *có thể* được vậy!

HÀ-TRÍ

Hướng truyền

Hết cuộc làm reo rồi

Bắckinh. — Tin ở Bắckinh (Tàu) đề ngày 1er Septembre thông-báo rằng bạn bè tôi tớ người Tàu giúp việc tại dinh Lãnh-sự hồng-mao đã trở lại làm lụng như xưa, còn các sở cũng vậy.

Bão tố

Quảng-đông. — Ở Quảng-đông ngày 1er Septembre có bão to, trời mưa đông rất dữ dội, nhà cửa cây cối nhổ trụ dây thép đều trốc gốc rào. Nghe đâu thuyền bè chìm rất nhiều, người ta thiệt mạng cũng chẳng ít. Chiếc tàu trận Kuon-kin cũng chìm mất.

Đại thương-gia Hồng-mao đối với nước Tàu

Luân-đôn. — Các nhà Đại thương-gia Hồng-mao, trong đó có hãng Canada và Australie, có quyền lợi ở bên Tàu đồng yêu cầu chánh-phủ họ (Hồng-mao) phải đối đãi với người Tàu một cách cứng cỏi.

Các nhà buôn bán nhập cảng người Tàu, lâu nay mua đồ của hãng Canada, bây giờ biểu hãng ấy phải đổi nhãn hiệu các hàng hóa của mình xuất cảng qua Tàu, phải làm thế nào cho đừng còn cái dấu tích gì là gốc của hãng Canada.

Muốn khoan trương đồ âm-công

Luân đôn. — Nhơn vì muốn tập quen công-chúng nên các nhà chế tạo đồ âm công tại Luân-đôn (kinh thành Anglê) có bày ra một cuộc đấu xảo. Họ có đem chưng ra chẳng biết bao nhiêu cái hòm đều khác kiểu nhau, nào kiểu từ đời thượng cổ, cho đến kiểu hiện thời, như là kiểu xưa kêu *Renaissance*, *Régence*, Louis 16, hòm cần ốc xa cừ, hòm sơn bắc, có cả thứ hòm làm bằng đất, khi chôn xuống đất rồi ít lâu thì rã tan ra.

Thế thì người mình cũng văn-minh lắm chớ; vì ông Huỳnh-trí-Phú ở Cholon khoan trương nghề nầy đã lâu, nào hòm sơn bắc nào hòm cần ốc xa cừ, hòm trai, hòm huỳnh đàng ông đã chế tạo đủ hết, có một đều thua người Ang-lê là không có bày ra cuộc đấu-xảo mà thôi. Vậy xin người mình lưu ý vô khoản nầy.

Lội qua biển Manche

Ngày 4 Septembre 1925 rồi đây lúc 21 giờ có một người dân xứ Egypte tình nguyện lội qua biển Manche.

Đại chiến thuyền xuất thế

Chiếc chiến thuyền *Nelson* là một chiếc tàu lớn nhứt trong cả thế giới đã thả xuống nước hôm ngày 4 Septembre 1925, chiếc tàu nầy trọng tải 35 ngàn tấn, sự tổn phí mỗi năm là 400.000 đồng livres sterlings, còn bạn bè dưới tàu cả thảy là 1.500 người.

Cuộc thi sắc đẹp

Nay đã gần đến ngày đấu rồi mà sao Công-Luận-Báo chưa đăng tên tuổi và hình lên, hay là ông Tự-Do còn chờ cái yếm của cô Nguyệt-Ánh gởi lên đặng treo giải thưởng siêu đẳng chăng??? Xin hỏi!!!

Bạcliêu: Joseph Viên-Hương

Cuộc tuyển cử Nghị-viên Phòng Canh-nông

ngày 13 Septembre 1925

Ông Nguyễn-tấn-Được, *Hội-đồng quản-hạt, cựu Hội-trưởng hội Canh-nông Sađec.*

Ông Nguyễn-huỳnh-Điểu, *Đại Nông-nghiệp chủ ở Travinh.*

Lòng nhiệt thành về đường công-ích của ông Nguyễn-tấn-Được đối với quốc dân, đồng bào đã rõ, bổn-báo chẳng cần nói nữa, mà nay ông lại chọn ông Nguyễn-huỳnh-Điểu đứng chung thăm ra tranh-cử, thì chẳng nói đồng bang cũng có thể trông cậy ông được vì lời tục có nói, dục tri kỳ nhơn tiên thị kỳ hữu, nên bổn-báo xin tiến dẫn hai ông trên đây cùng bạn đồng chí đồng tâm.

Bổn-Báo.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

Giới-thiệu sách mới

MỘT QUYỂN SÁCH NÊN ĐỌC

Bổn-báo mới tiếp được quyển «TIẾNG GỌI ĐÀN» của tác-giả là đồng-nghiệp-hữu Dương-bá-Trạc trợ bút Trung-Bắc-Tân-Văn gởi tặng. — Ông Trạc hồi lâu nay khua chuông gióng trống trên diễn-đàn, đồng-bào ta ai đã từng đọc văn ông, thì đều nhận cho là văn có giá-trị, đến nay ông xuất-bản ra quyển sách này là một thiên đại nghị-luận, mô-tả hết cả cái tánh chất của dân-tộc Việt-Nam mình, cái hay cùng cái dở, thiệt là đích-đáng rõ ràng, dưới lại tả cái tư-cách thì-thực học thức đảm-lực một bực thượng-lưu thật-hành hoàn-toàn xứng-đáng ở xã-hội Việt-Nam ta bây giờ phải thế nào, cùng cái sự nghiệp của bực thượng-lưu ta đối với xã-hội, tác-giả nhắc đến cả các vai tuồng chánh trong xã-hội, như các vị hưu quan, các tay sĩ-lưu, các nhà việt-báo, các nhà đại-biểu, các bà khuê-các, các cô tân-nữ giới, mỗi một tiếng nói là một tiếng gọi đàn, dù thấy tác-giả đem một tấm lòng sốt sắn thiết-thực đối với quốc-dân, không phải như những người hễ mở miệng ra thì yêu dòng-giống, yêu nước-nhà, mà rút lại chỉ là bài học đối đời ở cửa miệng. — Quyển sách đó nếu ai đã đọc thì dầu là người vô tình thế nào cũng phải mảnh tỉnh, phải phấn-khích, phải hăm-hở mà ghé vai gánh lấy cái chức-vụ đối với quốc-dân. Thiệt là một quyển sách nên đọc. Ôi, xã-hội mình ngày nay, phần nhiều những sách xuất bản, nếu không phải là quyển sách nói chuyện dâm-dục, thì là quyển sách nói chuyện đánh lộn, coi dở vô-ích mà lại có hại, muốn tìm được một quyển sách nghị-luận thiết thực như quyển sách này thì thiệt là ít có lắm!

Ai ai lên tiếng gọi đàn?
Anh em trong giấc bàng-hoàn tỉnh chưa?
Hay còn nhắm mắt nói mơ?
Khiến người ngồi đấy mà ngơ ngẩn sầu!

Bổn-báo xin vui lòng giới-thiệu với chư-độc-giả, ai muốn mua xin cứ gởi thơ cho Bổn-báo chủ-bút Trần-huy-Liệu, sẽ gởi cho theo lối lãnh-hóa giao-ngân «contre remboursement» mỗi quyển 0$60, còn người ở gần tới Bổn-quán mua, xin y giá mỗi quyển 0$40.

B. B.

Hài-đàm

THẦY NGƯỜI ĂN KHOAI VÁT MAI CHẠY QUÁY

Trung với Công cả hai đều là thầy dạy chữ nho (trường-tư) 2 đàng cùng ở gần nhau. Thầy Trung nhơn muốn cho học trò mình cho được tinh-thần tráng-kiện, nên mỗi buổi tan học thầy cho học-trò chạy đua một chặp rồi mới cho về, hễ đứa nào ăn thì thầy thưởng cho viết mực; ấy là thầy thấy tuy học trò có đường trí-dục, đức-dục song phải cần thêm con đường thể-dục. Làm như vậy cũng đã được lâu. Nhờ đó mà học trò mỗi bữa vỡ đến nhà thì mệt và đói bụng cho nên ăn cơm được nhiều, tinh-thần thêm cường-tráng, học mau tấn phát. Cha mẹ học trò thấy vậy cảm ơn ân đức của thầy; nên sắm sanh lễ vật, nào là: vịt gà, tôm cá đem đến tạ thầy.

Thầy Công nhơn thấy thầy Trung có lợi thì ham, nào hiểu được cái chủ-nghĩa của Trung là gì, bèn sanh tâm định kế. Bữa kia khi tan học, thầy Công bắt học trò nằm xuống mà đua trườn. Lúc ấy có khách đi đường thấy vậy bèn can xin thầy đừng làm, vì sợ có điều hại đến cho học trò, thầy đã chẳng nghe lại còn mắn chửi mấy người khách ấy, rằng ta có quyền tự-do chẳng ai đặng ngăn cản. Đoạn thầy bắt trẻ nằm sắp hàng, miệng thầy la một tiếng "Bùm" sắp trẻ trườn l'a trườn lịa. Than ôi! đứa thì bị miễn sành gạch tét bụng, đứa thì bị miễn chén ghiếm vào hông, la khóc rùm trời. Lúc ấy cha mẹ học trò hay chạy đến thấy vậy xót tình máu mủ, khó nỗi dằn lòng cho nên kẻ kéo người lôi, mắn chửi om sòm thầy ngồi cù-sụ!

VÂN ĐÌNH

P-S. - Tạo thường có câu «Thầy người ăn khoai vát mai chạy quáy» Bởi ấy ký giả mượn chữ «Trung» với chữ «Công» mà đối với nhau cho xứng được soạn lấy cái bài này là cốt rằng những kẻ hay bắt-chước mà chẳng châu-toàn trách nhậm về phần chủ-nghĩa.

V. Đ.

Thuốc đắng dã tật lời thật mích lòng

Ở đời mà muốn ở cho vừa lòng người thì thật là một điều khó lắm vậy; dễ mấy tình người tự do, dầu hư, dầu quấy, dầu lắm, dầu lỗi, dầu dọc ngang đến thế nào cũng giả tai điếc mắt ngơ thì mới vừa lòng người, khỏi thù oán. Than ôi, thà là cam thù oán hơn là để cái tự do nó tràng-trề mà làm cho nước độ nhà nghiêng, tự-do mà kẻ kêu rêu người rên-xiết, tự do mà luân-lý suy-vi, cang-thường lụn-bại thì còn chi phong-hóa nước-nhà!

Hiện nay quốc-dân ta có lắm điều tệ càng ngày càng nghe thấy những việc tồi phong bại tục, nào là việc trái hẳn với cang thường luân-lý, như là duyên chàu nợ cậu, như là duyên của con mà nợ của má, nhứt là con mắng cha, vợ chửi chồng, anh em xâu xé, lớn hiếp nhỏ, mạnh hiếp yếu v.v... biết bao nhiêu những việc trái tai gay mắt, ngày nào báo chương, chẳng để lời biện-luận, những gương tốt-xấu đều bố-cáo cho đồng bào thức tỉnh, nhưng mắt trông vào mà nơi phải bỏ quấy.

Vậy thì báo-chương là một ánh gương sol sáng để chiếu vào mặt người rọi đường hắc-ám cho quốc-dân lần bước, rất quí-hóa thay, chẳng khác chi một vị thuốc đắng để làm cho bịnh thuyên. Nhưng vậy mà có nhiều người họ đem dạ giận hờn mấy tay viết báo mấy nhà thông-tín là nhiều chuyện, họ trách-móc, họ hằm thù sao có biện-luận đến việc quấy của họ. Buồn thay cho hạng người ấy, lỗi đã tày trời mà chẳng biết, dầu biết cũng chẳng chừa; mang ỷ quyền ỷ thế rồi tự-do muốn làm đi gì thì làm, vát bạc tranh quyền, đem tiền chuộc chức, động lớn tiếng ra oai, hiếp đáp kẻ dưới tay làm điều trái lẽ với luật nước, vậy mà cũng biểu người ta ngậm câm đặng sao? Bằng có lấy lẽ ngay thật ra mà biện-luận thì mích lòng, việc phải thì muốn chúng khen chúng tặng, còn việc quấy lại muốn cho người bưng-bít.

Chớ chi biết danh-giá biết thể-diện thì giữ tròn bổn-phận lấy lẽ công-chánh mà ở đời, đừng ỷ quyền, đừng ỷ thế, đừng tư hối của dân, đem gương lành nêu ra cho người học đòi tánh tốt, thì sao quốc-dân chẳng khen chẳng phục cái tư-cách cái cử-chỉ của mình.

Than ôi! phong hóa suy-vi nước-nhà mà nghiêng-ngửa cũng vì quyền vì thế, mãng tranh lẫn, mãng hơn thua mà hư mà hại.

Ai ơi! xin nghĩ thử giùm!

QUỚI-TỰ
Anlạc (Cholon)

Cuộc xổ số Quốc-trái

Hôm ngày thứ ba 1er Septembre tại dinh quan Đốc-lý Hanoi có mở ra cuộc xổ số quốc trái Đông-Pháp, kỳ thứ mười bốn.

Các số trúng:

101.099	013 020	107.295	082.403

mỗi số trúng 1.000 *đồng.*

Còn 26 số nầy mỗi số trúng 500 $:

122,977	114,882	84,035	36,674
40,338	91,488	122,596	90,709
2,817	26,388	64,823	118,405
104,539	69,597	86,419	117,806
46,453	69,272	27,280	111,683
85,455	64,800	59,813	95,921
77,863	49,896		

1.000 số trúng 100 $

92	92628	82794	86094
239	22048	70587	45941
380	92561	05358	65148
576	97466	46926	17589
116	76875	82521	31053
254	65889	81071	45520
936	64898	67365	14358
711	65964	24054	76815
652	86885	60946	24637
773	80803	22383	63753
3117	31720	44829	38094
6143	68968	67591	87867
6805	67651	73334	17579
7083	12350	93563	29279
7299	20717	45106	96296
4437	10987	74066	47894
9822	74835	81136	69182
5025	87732	89453	41819
7622	11148	72067	63664
1122	11943	61086	39777
4521	66126	48241	59991
7366	20620	40649	71588
9112	79519	88972	67328
5169	42528	95234	53672

(*còn tiếp*)

Có tiền dễ làm gì?

Ta đứng trong vũ trụ, dưới đội trời, chưn đạp đất, bất cứ là hạng nào, nước nào, vẫn lấy đồng tiền làm căn-bổn. Đồng tiền làm cho nước vững, dân an; đồng tiền làm cho con người nên khôn, nên khéo. Đồng tiền là một món binh-khí của nhơn quần ta. Các nước trong hoàn-cầu, không nước nào không trọng-dụng đồng tiền, không dân-tộc nào không ham-muốn đồng tiền. Song cách dùng đồng-tiền chỉ có hai cách là quan-hệ nhất cho xã-hội: «Biết dùng, cùng không biết dùng». Dân-tộc nào, biết đem đồng tiền ra làm đều ích-quốc, lợi-dân, thì quốc-dân được thêm giàu-mạnh. Dân tộc nào, không biết lợi-dụng đồng tiền, tất là nước một ngày một suy-sụp, dân một ngày một ngu-muội! Có tiền để làm gì? Thưa rằng: Đồng tiền là giọt mồ hôi ta! Đồng tiền là huyết-mạch ta! Đồng tiền là cái thế-lực của xã-hội ta! Ta có tiền nên làm cho nước được nhờ, dân được lợi, làm sao cho xứng đáng bổn phận làm người, làm sao cho thỏa với công-phu ta, vì nó mà ta phải nhọc, phải mệt. Vậy ta có tiền phải đem ra mà khoán trương thương-mãi; giúp ích cho công-nghệ; hoặc phụ cho văn-học ngày thêm rộng lớn, cho rỡ-ràng nước ta.

Nhưng than ôi! người mình thì trái thế! có tiền mà để chúng ngồi trên mình, là đi mua quan-chức! có tiền để mưu hại người! có tiền để chôn trong xó nhà! Đâu khỏi người nước ngoài cho ta là một giống ngu dại không đáng làm chủ đồng tiền!

Ôi! Hạng người như vậy, khác chi con bủ nhìn chúng bện để mà hăm-dọa loài chim-chóc!

Các nước có tiền chỉ khuynh-hướng về sự công-ích cho xã-hội, kinh-doanh lắm sự nghiệp to tát; đem thần tiền giúm giúp cho nước thêm cường-thạnh; làm cho ngoại-quốc trông vào kính khủng, chẳng dám hiếp đáp nước họ. Có phải vì dân trong nước biết đem đồng tiền ra làm đều công-ích, làm cho nước thờ nên một nước liệt cường không?

Lại thử đem tài sản nước mình mà sánh nước ngoài thì ta có thua, có kém họ không? Thưa rằng: không! Nước ta của rừng lợi biển biết bao mà cái nghèo tự ta chác lấy! Nên người nước ngoài, họ bước chơn vào nước ta, một phen quang soát xứ ta rồi, không khỏi họ cho dân tộc ta là giống dân có hình không ruột, khi thị ta đường trẻ nít; nghĩ có đau lòng cho nòi giống ta chăng nhỉ!

Cái nguyên-nhơn nầy bởi dân ta có tánh lười biếng, chẳng chịu bỏ tiền ra mà hùn hiệp mà trù tính lập ra công nầy nghiệp nọ, đặng có chống có ngăn cái nạn ngoại hóa nó cướp giựt cái quyền lợi của ta.

Ông cha ta để lại cho chúng ta cái cơ nghiệp thạnh giàu, nếu ta chẳng giữ gìn đặng mà mang thêm mà hưởng, dành để giặc ngoại hóa xen vào xới bới, thì chánh ta là tội nhơn của tổ-tiên ta! Xã-hội ta đó!

Ôi đồng tiền! Đồng tiền là con ma ác-nghiệt! Đồng tiền là vật quí báu! Khác nhau là biết cách dùng cùng không biết dùng đó thôi!

Longxuyên: HUỆ-THU

LỤT NỬA

Thủ-dầu-một. — Quan Chủ-tỉnh Thủdầumột mới đánh dây thép xuống cho quan Nguyên-soái Namkỳ như vầy:

«Vì nước sông Bé dưng lên nên xóm Bảy Don và Cây Quít, làng Long-Bình, xóm Mọi Bang-Cu, Bưng-Công làng Ngãi-an tổng Bình-hưng đều ngập hết. Dân sự chạy vô rừng mà trốn. Đường lộ trong hạt đều lở dứt hết.

Công văn lược lục

THIÊN-BỔ

M. Phạm-văn-Học, Thừa-biện hậu bổ mới cấp bằng, đặc lịnh đi tùng sự tại dinh Hiệp-lý (Phòng nhứt) thế cho M. Bùi thế-Khải, Thơ ký tạm bị sa thải.

M. Ngô văn-Nghị, Thừa-biện hậu bổ mới cấp bằng, đặc lịnh đi tùng sự tại dinh Hiệp-lý (Phòng tư) thế cho M. Nguyễn-nhứt-Cư, Thơ ký tạm đã từ chức.

NGHỈ PHÉP

M. Tạ-trung-Lương, Giáo-sư hạng ba đang dạy tại Đại học đường Mytho được phép nghỉ dưỡng bịnh ba tháng kể từ ngày 14 Septembre 1925.

ĐỂ TẠI NGOẠI

M. Nguyễn-đăng-Liêng, Thừa-biện hạng năm, vì có đơn xin nên được để tại ngoại một năm không lãnh lương, kể từ ngày 30 Août 1925.

M. Huỳnh-khương-Ninh, Giáo-tập hạng nhì, đang dạy tại trường Tân-định vì có đơn xin nên được để tại ngoại một năm không lãnh lương kể từ ngày 1er Septembre 1925.

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	12f. 55
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	12 56
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng (Banque Industrielle de Chine)	12 55
Hongkong et Shanghai	12 45
Chartered Bank	12 50

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến tỉnh hàn và sài bao nhơn:

Lúa Vĩnh-long	5$50	Lời	5$ 90
Lúa Gò-công	6 10	—	6 20
Lúa Bãi-xàu	6 00	—	6 10
Lúa Bảo-lộc	8 05	—	6 15
Lúa Cao-man (trắng)	5 45	—	5 55
Lúa Cao-man (đỏ)	5 00	—	5 10
Giá thường bậc	5 99	—	6 09

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp: 50$ 50

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc PAUL LECAT ở bến Trung-Huê và Nhựt bổn bửa 4 Septembre dùng 4 giờ chiều qua tới.

Chiếc LES FILS DE PAUL DOUMER ở Singapor bửa 5 Septembre qua tới.

Chiếc CEYLAN ở Marseille bửa 5 Septembre qua tới.

Chiếc CAMRANH và chiếc G. G. BOUME ở Bắckỳ bửa 6 Septembre vô tới.

Chiếc CHILI ở Bắc-kỳ bửa 8 Septembre vô tới.

Chiếc PORTHOS ở Marseille bửa 9 Septembre qua tới.

Chiếc AMAZONE ở Đạipháp bửa 17 Septembre qua tới.

Chiếc ADEN ở Marseille đã chạy qua Đông-Pháp hôm 29 Août.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc RÉAM đã chạy qua Bangkok hồi 6 giờ sáng ngày 4 Septembre.

Chiếc PAUL LECAT bửa 7 Septembre sẽ chạy qua Marseille.

Chiếc LES FILS DE PAUL DOUMER sẽ chạy ra Quinhơn, Tourane và Haiphòng bửa 8 Septembre.

Chiếc CHILI bửa 11 Septembre sẽ chạy qua Đại-Pháp.

Chiếc PORTHOS bửa 12 Septembre sẽ chạy qua Trung-Huê và Nhựt-bổn.

Chiếc AMAZONE bửa 20 Septembre sẽ chạy ra Tourane và Haiphong.

QUÀ THIỆT, RẺ THIỆT, TỐT THIỆT!

Tôi nghe đồn, nên lên Saigon hỏi thăm và chịu khó một ít bước kiếm tiệm M. FRANÇOIS Sự, 76 Rue Vannier (lối giữa 2 lầy phố chà bán vải chợ cũ) đặng mua hột xoàn, tôi quả y như tiếng đồn, hột thiệt nhiều, đồ thứ, cườc thiệt tốt; đồ nữ trang kiểu vỡ khéo léo hơn hết. Mà lại rẻ nên mua đem về họ hàng tôi bán lại kiếm sở lợi chuyển sau... Vậy có mấy lời tặng khen và tới thiệu tiệm Francois Sự đáng tin cậy!

T. TÙNG

MÀ HỒNG BỊ BẮT

Tháyninh. — Đời văn-minh chừng nào thì con người càng dám mê xác thịt chừng nấy. Ghê thay cho phận gái nữ nhi vì phước nhà không có nên phải chịu linh đinh nhiều nỗi.

Hôm thứ bảy rồi đây ông Cò Andrieu, vì có tờ tập nã nên có bắt đặng nàng Nguyễn-thị Lang là tay buôn hương bán phấn. Nàng nầy là con nhà danh giá ở tại Tháyninh. (Không nói ra khán quan cũng chân biết gia quyến của nàng là ai.) Trót mấy năm nàng vì lạc bước phong trần nên phải sa vào hang thẳm.

Nàng vào lãnh số buôn hương tại nhà thâu kê số 8 ở Saigon đường Douaumont. Nàng người thân nàng rất bạo mới trốn ra ở chung với cô Lê-thị Lai alias Charlotte, số nhà 156 đường d'Ayot.

Đêm 26 qua 27 Août, cô Charlotte vẫy vui với một cậu mạch-lô (Matelot) nên thị-Lang thừa lúc tam canh cặp hoàn ương ngon giấc nàng lén mở cửa buồng bôn tẩu mà cô mượn của cậu mạch lô hết 120 quan tiền Langsa, lại lấy luôn của cô Charlotte hết một đôi vàng một sợi dây chiền và 60 nguơn bạc.

Ôi, nghĩ mà ngán thay cho phận gái dành làm xấu hổ tông môn, !!! con người ấy ai cầu mà chi!

ĐOÀN-NGỌ

BẮT ĐẶC KỲ TỬ

HUẾ. — Chiều chúa nhựt 30 Août hai cha con Lý-trưởng làng Sơng-công, cách Kinh-đô Huế chừng 21 ngàn thước, dắc nhau đến xem lễ Hà thờ làng Cobi xảy bị kẻ côn đồ đâu đường giết chết. Đứa con liền chạy đi phi báo với quan, và không ai rõ tại cớ nào mà xảy ra lẫn thảm kịch như thế.

CỌNG CÒN CHỪA BẠO

Ômôn. — Độ trước báo «Đông Pháp» có kêu mấy sóng bạo lớn ở đây thì thấy im đặng một lâu rồi sau cũng chừa lại như thường; như lúc nầy đây ở phố nhiều tiệm sanh ra kế sanh nhai bằng nghề chừa bạo.

Mà thứ nhứt thì tiệm chú L... thấy chừa bạo đã lâu. Nghe nói có một thầy... làm dân trong sóng bạo nầy. Thầy nầy cũng đâu lạ hơn là người đường đầu coi việc tuần phòng châu thành.

Mong rằng: các người thường gọi là phụ-mẫu của dân để ý đến.

KHÉO KÊU MẤT TRỘM

Ômôn. — Nhà thương Ômôn mới nghe mất trộm lần nầy là lần thứ nhứt.

Như trong tuần lễ rồi thầy giáo P.. ở Thới-long xuống dưỡng bịnh nằm phòng số một, bị một thằng bịnh ở cùng phòng kế cận, nửa đêm vô phòng thầy khuân hết một cái giỏ mây ở trong có đựng quần áo và một cái nón nỉ giá đáng trên hai chục đồng.

Xin ai từ đây về sau có dưỡng bịnh nơi nhà thương nầy phải ráng cẩn thận.

T. H. lai cảo

BẢNG-HƯU TÀI THẾ

Lấp-Vò. — Từ xưa nay con nhà danh-giá thường hay lập chí của ông cha mà làm cho rạng vẻ mi-môn; chẳng ai muốn sanh con ra để phá hoại thinh-danh tông-tổ; trừ ra loài sấn cổ thì mới vô lương-tâm, làm đều đê-tiện. Tôi thường mục-kích, tại Lấp-vò làm tấn kịch của một cậu diễn ra rất là đốn-mạt đê-tiện. Cậu là người sanh trưởng tại đây, vốn con nhà thế-phiệt, song hay ỷ quyền cha chú mà tiếp đáp dân ngu, tánh-ý bỏ rời, theo phường xổ lá, lại có nuôi trong nhà những quân vô loại côn-đồ dùng khi hầu sự hành hung cho có người tiếp trợ. Cậu lại hay dùng thủ-đoạn hăm dọa những gái quê mùa đặng toại lòng ép liễu nài hoa; như không thuận tình cùng cậu, thì bị bầy chó sấu của cậu chụp sủa ngũ-nghê. Bởi vậy nên phần nhiều người trong quận Lấp-vò đều ta nha thiết-xỉ; song ai cũng lo: các nhơn tự tảo môn tiền tuyết... Vì vậy mà cậu được trườn lại cán lưng, như hôm ngày 26 Août 1925, cậu có kêu một gánh hát-bộ về hát tại Lấp-vò, định hát mỗi đêm giá 12$. Phần cậu góp cửa thâu tiền, lời ăn lỗ chịu. Hát đặng 3 đêm số tiền cậu phải trả cho Bầu-gánh là 36$. Song cậu đưa cho Bầu gánh 15$. Còn lại 21$ thì cậu nói để cho cậu thiếu lại, tội nghiệp thay cho vợ chồng Bầu-gánh phải cầm quần thế áo lấy tiền mua gạo cho kép hát ăn; chờ biết sao bây giờ. Còn phần tiền ấy cậu lọn với Bầu-gánh đi hát chỗ khác rồi về kỳ sau cậu sẽ hoàn lại. Nghe vậy Bầu-gánh cũng tin lời; bèn đi hát nơi khác. Đến ngày 2 Septembre Bầu-gánh đi về tới Lấp-vò, bỗng thấy nào là chồn bầy cáo lũ, thù hạ đông đầy xúm lại vây xung quanh Bầu-gánh mà hăm dọa rằng: nếu chú về đây mà chú hồi đến vụ bạo của Công-tử tôi thì liệu thì mạng chú chẳng toàn... Giây lây cậu bước ra giữa đám đông người mà hô lớn rằng: tôi như vầy đường-đường phiệt-duyệt lại thiếu một số tiền nhỏ mọn của chú hay sao? Trẻ bầy! đứa nào ra sờ bộ mũm của chú Bầu-gánh nầy cho chú biết oai ta, kẻo mà còn khi ngạo. Lúc ấy có nhiều người can giản-nên coi hơi giận cậu cũng bớt lần; nhưng mà cậu biểu nếu muốn cậu tha đánh, thì Bầu-gánh phải vòng tay xin lỗi cùng cậu.

Tội nghiệp cho bầu-gánh!!

Cờ tùng nước phải liều, đã mất tiền lại còn xin lỗi! Khán quan nghĩ coi có ức không? Tôi là khán giả thấy mấy đều của cậu làm thiệt bất bình biết mấy, nên có mấy lời khuyên nhủ cậu hãy chừa bỏ tánh ngang tàng; luôn đây tôi cũng xin cùng hàng phụ huynh cậu khá răn he cậu tập tánh nết lại cho thuần, hầu ngày sau có tranh quang cùng tông-tổ; chớ tôi chẳng thù hềm chi cậu mà vạch lá tìm sâu; nhờ lượng biết cho.

LỤC-PHỤNG-DƯƠNG

Lời bàn của V. H. — Bài nầy tác giả ký tên là Lục-phụng-Dương tôi tưởng không mấy đúng. Vì Lục-phụng-Dương mà gặp việc ỷ thế hiếp cô thì đã tính xong rồi chớ không có phải cực lòng đi viết bài đăng báo.

Tôi không biết cậu công-tử nầy là ai song nếu sự quả thật như lời thì tặng cho cậu cái danh hiệu: *Bảng Bưu* cũng ngộ và đúng lắm.

Phạn-quang-Nghiêm

Commerçant Ômôn

Buôn bán hơn 10 năm rồi thật thà và rẻ hơn các nơi.

Làm Đại-lý hãng dầu lửa Asiatic.
» Đại-lý hãng rượu Binh-tây.
» Đại-lý nhà thuốc tây Pharmacie Centrale.
« Đại lý nhà bán hột xoàn J. Giuntoli.

Có trữ dầu săng *Shell*, dầu lửa hiệu *con sò*, dầu nhớt hiệu M. C. C. đèn *TITO LANDI*; đèn thắp dầu săng có chạy dây như đèn điện; hàng *Tàu*, hàng *Bắc* các thứ rượu Tây và đồ nữ trang đủ kiểu theo kiểm thời.

NAY KÍNH

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU
Số nhà 83 bis, 35, 37, 39
đường Amiral Dupré Saigon
RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH
RƯỢU KHAI VỊ, RƯỢU TIEU-BỔ

Rọi hình cho trẻ nhỏ xem

Ở tại Guignol (góc đường Blancsubé và Marc Pourpe).

CHƯƠNG-TRÌNH

Ngày 6 và 10 Septembre 1925.

1· Eclair journal n· 3 (1925)
2· 3· 4 Le Maître d'école Alsacien (3 p.)
5· 6· Le voyage de M. Bourrichon (2 p.).

TRƯỜNG HỌC

Huỳnh-công-Phát

SAIGON

Tựu trường: Sớm mai ngày thứ hai 17 Août 1925, nhằm ngày 28 tháng sáu Annam năm Ất sửu.

Kỳ tựu trường nầy, bổn trường mở dạy NĂM THỨ NHỈ BANG CẤP TOT NGHIEP (2me Année du cycle complémentaire). Năm tới nữa sẽ có lớp 3me Année.

Hội thi CẤP BẰNG SƠ HỌC NGÀY 6 JUILLET rồi đây (Certificat d'études primaires franco indigènes), Bổn trường chọn đi thi 30 trò, đậu 21 trò, kể tên sau đây:

Tôn ngọc Châu, Cầnthơ
Huỳnh eg. Hiền, Baria,
Huỳnh v. Louis, Giađinh
Ng. v. Trí, Baria,
Ng. tấn Lợi, Soctrang,
T. quốc Hải, Rachgia,
Ngô Lỗi, Mytho.
Ng. v. Giỏi, Pnompenh,
H. v. Thanh, Baria,
H. v. Khiêm, Baria
Ngô Tô, Mytho
Ng. v. Xồi, Saigon
Ng. v. Nhung »
Ph v. Lý, Nhatrang
Thái v. Hơn, Saigon
Lê v. Cung, Sadec
H. v. Hiệp, T.-đ.-m
B. v. Thắng, Longx
Lê v. Cừ, Sadec,
T. v. Bửu, Soctrang
Ng. v. Quyện, Rachg.

Còn hội thi CẤP BẰNG TIỂU HỌC NGÀY 15 JUIN qua rồi (Certificat d'études élémentaires indigènes). Bổn trường cho đi thi 77 trò, đậu được 75 trò.

NOTA. — Học sanh mới muốn vào học nơi Bổn-trường, xin viết thơ trước, đặng Bổn trường dỡ giành chỗ cho, và gởi điền lệ Bổn-trường chơmà biết.

Quãng cáo đồng bang

Kính cáo cùng đồng bang đặng rõ: Nhơnvì ông Trần-quang-Nghiêm mắc bận nhiều công việc nên đã sang *Lục tỉnh Khách-lầu* lại cho tôi là *Nguyễn văn-Ngọc* dit *Chín-Từng* kể từ ngày 1er Août 1925 Chúng tôi đã sửa sang phòng vi lại sạch sẽ tinh khiết sáng láng và mát mẻ lắm. Những bồi đều dễ sai khiến, quí khách sở được vui lòng chẳng sai.

Vậy xin kính mời lục châu quân-tử khi có dịp đến Saigon ghé lại *Lục Tỉnh khách lầu* tạm nghỉ, chúng tôi rất đội ơn vô cùng.

chủ nhơn
LỤC-TỈNH KHÁCH-LẦU
202 d'Espagne Saigon
kính thỉnh

Rẻ quá! Thật rẻ quá!

Một quyển tuồng cải-lương rất có ích cho phong hóa nước nhà, (dày ngót trăm trương giấy láng, có hơn bốn chục bài ca và nhiều câu ngâm) như quyển tuồng Tiết-Liễu lương duyên của tác-giả Lâm-đoan-Chánh (Cairăng) mà giá bán có năm cắt bạc hật rẻ quá.

Vậy ai là người yêu phong mến tục dâu, xin hãy mua giùm làm nghĩa.

Các nhà buôn sách đều có trữ bán tuồng nầy.

Mua sỉ có huê hồng nhiều, mau mau viết thơ cho M. Lâm-nguyên-Sĩ, Giáo tập Cairăng (Cầnthơ) mà thương nghị.

P. S. Người nào muốn cho con cháu gái mình theo đường ngay, chừa nẻo vạy, thì đừng có tiếc 0$50.

Hãy hỏi mua cho được quyển tuồng nầy mà cho con cháu gái mình đọc.

Như vậy mới phải là người biết mến thương phong hóa.

Ai đâu??? Ai đâu??? ký-giả dây dám hỏi.

Cuộc xổ số

CỦA TƯƠNGTẾ HỘI NĂM 1925

Chiếu theo lời nghị số 1875 ngày, (5 Juin của quan NguyênSoái Namkỳ bàn trị-sự các hội Tươngtế được tạo lập ra một cuộc xổ số hầu lấy tiền trợ-lập các hội khuyến thiện.

Định giá mỗi số là *một đồng bạc*

CÁC SỐ TRÚNG

1 số trúng	10.000$00	»	10.000$00
1 »	4.000 00	»	4.000 00
2 »	2.000 00	»	4.000 00
8 »	1.000 00	»	8.000 00
10 »	500 00	»	5.000 00
50 »	100 00	»	5.000 00
80 »	50 00	»	4.000 00
200 »	20 00	»	4.000 00
352			44.000$00

Định đến ngày 11 Novembre 1925 số sẽ xổ tại dinh quan Đốc-lý Saigon.

Giấy số đã bán tại Saigon và lục tỉnh hôm nay. Vậy đồng bang tanđu a muốn thư thời vận coi dỡ hay đen cũng nên mua mỗi người một vài tấm.

Ai muốn có lời nhiều ?
Ai muốn có đồ tốt mà giá rẻ ??

Những nhà buôn Annam mình, người nào muốn có lời nhiều mà được tiếng bán rẻ thì hãy xỷ hàng của CHIÊU NAM VIỆN ở đường Viénot số 18 mà bán lại thì có lời nhiều chẳng sai, tiệm nầy bán rẻ hơn các nơi. Còn người mua lẻ muốn có đồ tốt mà giá rẻ thì cũng lại tiệm CHIÊU NAM VIỆN mà mua.

Cùng một giá thì đồ của CHIÊU NAM VIỆN tốt hơn
Cùng một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn

Tiệm nầy bán những là : Máy hát từ 15 $ sắp lên, đĩa hát, đèn dầu cẩm thạch, từ 8 $ sắp lên 18$, chung nickel từ 1$, 80 tới 6$, đèn treo vách từ 1$20 tới 1$80, đèn manchon thứ 21 $ thứ 24 $, đèn mai chân treo 16$; kiến mát gọng vàng từ 1$50 tới 2$40, gọng đồi mồi 6$40. Đồng hồ treo hiệu tây, thiệt rẻ 2$50 một cái ; đồng hồ để bureau 6 phân 1/2 2$60, đồng hồ Régulateur 21 $ đồng hồ CARILLON WESMINTER thiệt gốc 72$, đồng hồ bỏ túi lắng vàng Huê kỳ có giấy bảo lãnh chạy 5 năm 7$, lắng kạt kim nhãn hiệu Waltham bảo lãnh 5 năm, chạy trong ngày : 1$, Bucol bán đêm được : 8$50; Đồng hồ đeo tay lắng vàng Huê kỳ hiệu CARR 8$, lưỡi may mùng, thuốc của hãng Pyrethre khô 1m00 : 1$50 một thước, khô, 2m25 1$ một thước nón nỉ bia nhỏ từ 3$ tới 5$40, bia lớn từ 2$50, tới 6$, v. v., còn nhiều món khác kể không xiết. Còn hàng Tàu tùy theo giá chợ.

Thư gởi thì để cho : PHAM VAN NGOC,
Directeur de la maison CHIÊU NAM VIÊN, 50 rue Viénot Saigon
Téléphone 565.

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner

SAIGON

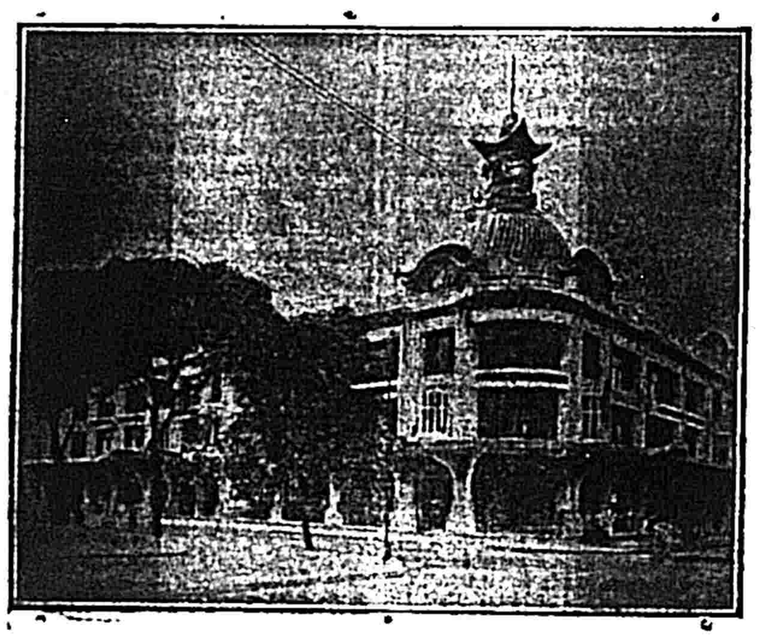

Từ bữa thứ ba 1er Septembre cho đến thứ bảy 12 tây

Bán đồ quảng-cáo rất nhiều

Đồ dầu thơm, đồ vàng bạc, đồng hồ, giấy má, đồ sắt, đồ vệ sanh đồ nhôm, dao đủ thứ và đồ loại kim, đồ chơi, đèn, sút g ống đồ hút thuốc, đồ chơi, bàn tủ, nón mũ đàn ông và đàn bà
Thợ may
Hạ giá đồ vật thực

NÊN THỬA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện-tín : MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại sở quản-lý số 140 / Nói lại sở buôn-bán số 543

Thùng thơ số 528

BAZAR GIÁO YẾN Phạm-văn-Hiền prop.
106, Boulevard Bonnard, Saigon

Giá ít món hàng

Kiénovale t. khéo	5$00	Jardinière int. vert bl.	8$75	Tau bướm nacre Récl.	2$20
Surtout ovale	4 50	Plateau p. jardinière	8 75	Máy bay bronze Récl.	0 05
Porte fleur 2 cornets	2 50	Jatte tượng tỷ coupe	5 00	Fleurs p. jardinière R.	0 15
Porte fleur 1 cornet	2 40	Hộp al. đồ d hộp sữa R.	0 40	Mousse paquet R.	0 15
Service liqueur uni	4 50	Hộp đựng vàng laqué R.	1 95	Porte montre argt.	1 90
Service liqueur décoré	5 50	Hộp thuốc xỉa laqué R	0 88	Service fumeur al. R.	1.20
Service liqueur taillé	8 50	Hộp đồ thuốc annam R.	0 65	Bình mực 1/2 cris R.	0 50
Pendulette argenté	5 50	Vase suôn đích ban 0,60	2 40	Faux col 0,30 à	0 60
Pend. argt. réveil	8 00	Bottines Balm. noir R.	6 90	Nœud à nouer 0,60 à	1 20
Coupe đồ bánh v. coul.	2 50	Soulier Richelieu verni	7 50	Régate à nouer 0,80 à	1 60
Dia đồ bánh 2 thứ	1 90	Soulier richel. jaune	6 90	Nón nỉ large, bord 3,50 à	7 95
Seau à glace argt.	2 80	Soulier rich. chev. gl.	6 50	Casque rond trắng	4 50
Bau carafe taillé	2 50	Đồng hồ car. wes. 6 g.	55$ 65$	Casque colon long	6 50
Mâm alu. 1$20, 2$80,	3 30	Đồng hồ car. w. 8 g.	75 00	Casque Darbar ni 5,50	6 50
Hộp đựng vàng 0$75 à	1 00	Horl. car. w. 8 g. 2m20	200 00	Vase Cornet d'oiseau	1. 50
Chén đựng cao khô	0 45	Chậu marb. 4 bờ cầu	9 50	Vase miệng tùm	1 50
Surtout 4 cor. Réclame	4 80	Jard. int. vert 22 c/m	5 00	Fleurs artificielle 0,08 à	0 50
Surtout 3 cor. Réclame	4 00	Encre stylo waterm. R.	0 30	Lampe haut parfaite	5 50
Surtout 1 cor. Réclame	2 50	Xà phòng du thứ 0,08 à	0 50	Lampe basse décorée	2 50
Quart alum Réclame	0 20	Fume cigarette amb. R.	0 30	Lampe basse Réclame	1 90
Seau p. chamb. Réclame	1 96	Legumier đồ cơm 0,75	1 00	Carafe cristal Réclame	2 40
Loto 48 cartes Réclame	1 00	Hình football bronze	20 00	Verre à pied cris bord R.	0 50
Jeu course 6 ch. Récl.	1 95	Album p. c. p. 100 pl. R.	0 60	Hình Napoléon br. 2,00	2 50
Lion bronze Réclame	2 50	Porte-journ. laqué R.	1 50	Hình Napoléon biscuit	2 20
Etui cigarette cuir	1 80	Chaine montre 1,90 à	2 50	Barrette filette 2 thứ R.	0 10
Ống bôm con nít 0$00 à	1 10	Khuôn bánh 10 kiểu	0 03	Áo quan matelot có sọc	4 50
Val. cuir jaune 12$00 à	18 00	Vase coul. mg đồng R.	0 75	Áo quan matelot nỉ	3 50
Hộp chữ in caout. Recl.	0 80	Vase chg nick, paysage	5 00	Áo quan filette broderie	2 50
Phan d. mặt voyage R.	0 20	Casquette drap	1 00	Khăn choàn velours	5 00
Mền nỉ trắng 2m20x2,45	17 00	Nón rơm con nít	1 80	Khăn choàn laine trắng	3 50
Mền nỉ sọc 2m20x2,45	15 00	Mền gòn có bông	3 50	Carte postale 0,01, 0,03	0 05

Envoi contre remboursement à l'intérieur

Gởi mà món nào không vừa lòng, cô trả lại, cũng vui lòng tiếp lấy

BAZAR GIAO YẾN lãnh nhuộm đồ hàng, bận cũ rồi, nhuộm inh đồ mới

Mandat quí khách có gởi cho B. Giao Yến, xin biên cho Phamvanhien lãnh

Cũng còn nhiều món hàng khác, ít chỗ kể không đủ

Hộp thuốc xỉa aluminium mới lãnh lý tàu nầy 0$40 và 0$30, sục giá 0$35 và 0$28

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Tại sao ? Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi [illegible] tiệm khác [illegible] tôi hàm hồ [illegible] rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ [illegible] tiếp đãi quí khách cũng hết tình hiếu đỡ.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đồ thứ đẹp lắm. Có bán máy hát xoàn và hiệu đủ kiểu máy thật tốt, và có trữ giá hát cái lương, [illegible] hai lần. Cũng có trữ nón Casquette hiệu « COQUELUCHE » thật [illegible] thật tốt, và nón nỉ « FOLDIE ANGLAISE » thật [illegible] thật tốt, và nón nỉ [illegible] khéo và [illegible], và đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đồng, bọng Huê kỳ, chi ưa cẩm thạch, cao [illegible], có hoa lý da tây, có đồng hồ rẻ, đồng hồ tay, và trái quít, chạy rất đúng giờ máy móc tiện lợi, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm đại lý giầy tây hiệu « ONG COQ » là thứ giầy của hãng Richaud bán lúc trước, có áo sơ mi, cols, régates, nœuds, vớ tơ vớ cái, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C A P, là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì có chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ thôi.

Chư tôn ở lục châu có dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghênh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Viénot
giáp phố Chà bán vải ngan Chợ mới Saigon

Bánh Quốc-Nô

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nô [illegible] như bánh bao của khách-trú xưa nay bán. Quốc-Nô là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khi [illegible] phá [illegible].

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc xy [illegible] chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh [illegible] hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước của sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp mặt vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra [illegible] xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngõ giúp [illegible] cho [illegible] nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bà hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard số 22.

NGUYỄN-THỊ-THÂM
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nô
18 Rue Larcynière
Saigon

COURS PRATIQUES de COMPTABILITÉ et de DACTYLOGRAPHIE
NGUYEN-VAN-MUI
10, Rue Martin des Pallières, 10
En face de la gare de Dakao
SAIGON

Nam-nghĩa-lợi dĩ Thái-sơn-quan
DENTISTE
ANNAM TRUNG RĂNG
110, BOULEVARD BONNARD, 110
Chợ mới — Saigon

A. DENHOLM
N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

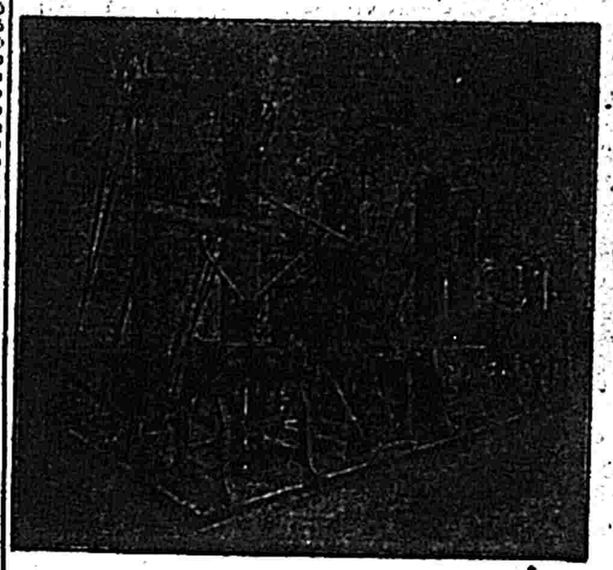

MÁY, BAY LIÊN GIÁC

Đã ngăn [illegible] có [illegible] máy tại 10 tỉnh cho đến 100 tỉnh ở tại Đông-Pháp.

Gian hàng chính vẽ máy bay [illegible] máy bay [illegible] máy máy.

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN KMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TEO NỒI SÔ-DE V. V. GIÁ PHẢI CHẲNG

Coi tướng người có tiếng

Trần-kiêm-Tiền tiên sanh là người tỉnh Quảng đông, ở miễu Thành-Hoàng mấy tháng nay đi lục tỉnh mới và có lời kỉnh cáo chư quí vị khán quan xin nhã giám. Tôi coi bói khoa cùng coi tướng số, đoán việc nghèo giàu số mạng, danh phận chẳng một lời dua nịnh. Xin chư quí vị muốn biết sanh tử cùng các việc bâu hai, xin tạm bước ghé vào thì hiểu rõ. Khán tướng định giá. Tôi có người cắt nghĩa ra lời biện bạch không sai, chẳng hề thêu dệt.

Tại đây có cái dầu bình 100 tuổi treo ôn bằng vải và bàn tay, thì mới phải là Trần-kiêm-Tiền, khéo lắm không phải đồ làm bậy mà ăn tiền đâu.

TRẦN-KIÊM-TIỀN
208, Rue d'Espagne, 208 Saigon

TRAN-LONG
TIỆM ĐÓNG GHẾ MÁY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi ròng có một nghề làm ghế máy theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghề dựa ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt máy, đồ đánh trái lăng : giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi.

Trần Long, *Cầu bạch.*

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN
ĐÓNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM
LE-VAN-BEN
CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN
— SAIGON —
17-19 Rue Amiral Courbet - Halles Centrales

Trần-quang-Xuân
188, rue d'Espagne Tại chợ mới Saigon

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ :

Giày dép Bắc-kỳ
Đèn diễn bỏ túi, và xách đi rọi.
Plies tại lò bên Tây mới gởi qua thật tốt.
Mền nỉ trắng và đồ thật lông trừu nhiều thứ.
Áo mưa và gabardine đủ cỡ.
Khuôn đồ hình, đồng hồ, đồ aluminium.
Ghế Thonet và các đồ tạp hoá v. v..

Giày dép thì có tiệm đóng tại Hà-nội, còn đồ tây thì mua thẳng các lò bên Pháp quốc, nên bán giá nhẹ.

Tôi mới dựng nên một nhà ngủ rất phải cách vì là trước khi cất nhà đã có vẽ họa đồ đặng làm phòng ngủ, nên phòng vi mỗi căng mỗi phòng rộng lớn tinh khiết theo cách vệ sanh : giường mùng, ra, nệm, gối, bàn ghế mới tinh hảo, chỗ rửa mặt, phòng tắm, phòng tiêu đều có máy nước chạy.

Kính mời quí ông quí bà có dịp đến Saigon xin ghé lại TÂN-HÒA-KHÁCH-LÂU tại đường Boulevard Bonnard số 88-90 ngan gare xe điện khí chợ mới Saigon mà nghỉ thử một lần thì rõ lời tôi bố cáo đây chẳng sai.

Chủ Tân-hoà kính thỉnh : LÊ-VĂN-LỘC.

Tiểu-thuyết

MÙI GƯƠM CỦA NGƯỜI HIỆP-KHÁCH

Dịch-giả : NAM KIỀU
(Tiếp theo)

Nãn-sanh nói : cháu coi Thường-huynh quả là người có tài học, vậy để cháu xin cùng Liễu-Tự tâu-thành việc hôn-nhân nầy. Nói đoạn cáo từ về thơ-phòng, thay bận quần-áo mới, rồi cùng một tên gia-đình đi qua Thường-phủ. Khi tới ngõ, đã thấy Thường Liễu hai người đứng chực nghênh-tiếp, liền dẫn vào trong nhà thì-lễ ngồi chơi. Thường-Nhượng nói : nhơn bữa qua lão-bá cùng đại-huynh có lòng yêu đến, nên nay xin mạn phép lão bá, mời đại-huynh lại đây nầy chơi cho vui.

Nãn sanh nói : cùng trong thanh-khí, đi lại còn nhiều, xin đại-huynh chớ chấp nê.

— Bữa qua nhơn vì có Sứ-Thông, mà thành ra chúng tôi phải vô phép cùng đại huynh, chắc đại huynh cũng lượng tình cho vậy. — Cùng nhau chuyện vãn một hồi, Liễu Tự đứng lên nói rằng : thương vì nết trọng vì tài, chúng tôi muốn cùng đại huynh kết ngãi kim lang, chẳng biết đại huynh có sẵn lòng cho không ?

— Nãn Loan nói : tôi là một kẻ thất-phu ở nơi thôn-dã, nếu chư-đại-huynh có lòng thương đến, dám chẳng vưng lời. — Thường, Liễu hai người thấy Nãn-Loan bằng lòng rồi, lấy làm mừng lắm, sai người nhà bày hương-án, làm lễ lạy tạ trời đất, tôn Nãn-Loan làm anh ; Thường-Nhượng thứ nhì ; Liễu Tự thứ ba, thề cùng sống thác. Làm lễ xong rồi, Nãn sanh lại vào nhà sau yết kiến Thường phu nhơn. Đoạn trở ra, Thường Nhượng nói rằng : bữa nay đáng lẽ mời Nãn-huynh uống rượu tại nhà trên là phải, song lại sợ thằng cha Sứ Thông nó đến lại làm rầy-rà ra, vậy xin mời đại-huynh lại chơi đăng hiên Tử-hà nầy có lẽ thú hơn ! — Nãn-sanh bèn theo hai người đến hiên Tử-hà, thì thấy một vườn hoa nhỏ, trong có trồng vô số những bông thơm cỏ lạ. Ba người ngồi xuống, người nhà dọn rượu, uống được một tuần, thì Nãn-Loan nói : bữa nay may gặp hai vị hiền-đệ ở đây, thiệt là duyên trời đưa lại, ý tôi muốn phiền Liễu hiền-đệ đứng lên làm mai cho sá biểu muội cùng Thường-hiền-đệ nên đôi vợ chồng mà không biết hiền đệ nghĩ thế nào ? Liễu-Tự nói : thế lại còn điều gì hay hơn nữa ! Việc ấy để xin sẵn lòng !

Thường-Nhượng nói : cám ơn chư huynh đệ có lòng thương đến, song tôi đây là kẻ hèn-thấp, đâu dám với cao.

— Nhơn-huynh đừng có chối-từ nữa, ngày mai để sẽ cùng với Nãn-huynh đến nói với lão niên-bá, chỉ một lời là xong ! Ba người đang nói chuyện, thì thấy người nhà vào bẩm rằng : Sứ-Công-tử và Lưu-Đồng đến chơi, đang đứng chờ ở ngoài.

Thường-Nhượng hỏi : nhà ngươi trả lời với bọn họ ra sao ?

— Hai người đến hỏi tôi rằng : Thường Công-tử có ở nhà không ? Tôi đáp : có nhà. Hai người lại hỏi : Nãn Công tử và Liễu Công-tử có lại chơi đây không ? Tôi đáp có lại...

Thường-Nhượng nổi giận mắng rằng : ngươi chẳng có ý tứ gì cả, nếu bọn họ đến hỏi ta, ngươi bảo không có ở nhà chẳng được sao ? Nói chưa dứt lời, thì Sứ-Thông và Lưu-Đồng đã tự ngoài kéo vào, nói to lên rằng : chúng tôi hầu có điều gì không phải, nên hai vị đại huynh mới không nhìn-nhận đến, có phải vậy không ?

Thường Nhượng nói : không phải Liễu-đệ không có lòng mời, chỉ nhơn Nãn-sanh đây tự nhiên chợt đến, nên Liễu-đệ gọi là có chén rượu lạt uống chơi cho vui, chớ có dám bày ra yến tiệc gì đâu mà bảo rằng mời khách.

— Thế thì được ! Gặp đây ta lại uống rượu chơi cho vui ! Thường-Nhượng bèn kêu người nhà lấy thêm chén, đũa. Sứ-Thông ngồi vào bàn ăn, chẳng thèm mời mọc gì ai, cứ việc quơ đũa gắp cần, gắp hoài không ngớt. Nãn Loan Liễu-Tự trông thấy trong lòng chán ghét không biết chừng nào. Sứ Thông uống luôn một lúc hơn 10 ly rượu, bấy giờ mới ngẩng đầu lên mà nói rằng : Nãn-huynh ở Hà-nam lại đây, chẳng chơi từng đi chơi Tây-hồ, để ngày mai tiểu-đệ thuê một chiếc thuyền, đem theo mấy con danh-kỹ ở Hàng-châu, rồi ta cùng đi du-ngoạn, có lẽ khoái lắm ! Nãn-Loan nói : tôi là người giang-hồ lưu-lạc, không thích danh kỹ, mà cũng thích anh-hùng thôi !

— Cha chà ! Đại-huynh nói kỳ quá ! Rượu không làm say người mà người tự phải say ; sắc không làm mê người, mà người tự phải mê ; tôi chỉ sợ đại-huynh gặp cái quang-cảnh ấy, thì lại không nói tốt được như bây giờ ! ..

Nãn-Loan nghe nói, nét mặt tỏ ý không bằng lòng. Liễu-Tự bèn đứng dậy nói rằng : sao Sứ-huynh cứ hay nói lôi thôi thế ? Chúng mình đây đều là đồng đồi thơ-hương, ngày nay họp mặt làm vui, thì [illegible] việc vân-tự mà nói, can chi lại đem những câu chuyện mèo-chó đến đây làm gì ?

Sứ-Thông nổi khùng lên nói rằng : anh bảo ai là mèo chó ? Anh với tôi cùng bạn thế-giao, sao anh lại dám mắng tôi ? Có giỏi lên nhà Minh-luân cái lỗ nào !

Thường-Nhượng sợ đôi bên sanh chuyện, bèn đứng ra nói rằng : người không phải gỗ đá, há dễ vô tình, song cái tình đây là cái tình cao thượng, chớ còn như trong bộc trên giầu, thì con người ấy ai cầu mà chi ! — Sứ-Thông thấy nói đâm họng mình, biết ngồi ráng không tiện, bèn từ-giã ra về, đi đường nói với Lưu-Đồng rằng : ba người ấy bộ ghét bọn mình lắm ! — Lưu-Đồng nói : bọ đã ghét mình, mình cũng không thèm chơi với bọ nữa có khó chi ! Sứ-Thông nghe lời.

Bữa sau, Liễu-Tự đến Ngô-phủ nói việc kết-hôn, Ngô-công mừng lắm liền định ngày cho làm lễ cưới, trai tài gái sắc một nhà vui chung !...

(Còn nữa).

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

DẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

Dây thép nói số 638 — Đánh dây thép chữ đề: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN [illegible] SAU NAY

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HUỜN

Phàm con người mà thủy hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đồ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vả cái máy sanh hoạt đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tướng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người; cho nên người mà sanh yểu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bổi bổ thân mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu tăng ẩm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô kiệt thường hay đau lưng mỏi cẳng, Loãn kém thủy mà sanh đàm rồi hóa ra chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tình, khô cổ ráo lưỡi, đau nóu nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngấm sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thảy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối măng mằng.

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh lẽo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật [illegible] của tiệm Nhị-Thiên Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là. . . . 0$35

ĐINH KHẤU LÝ TRUNG HOÀN

Thuốc hườn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xốc hông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu; bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu, đau bụng ỉa chảy; ăn uống chẳng ngon, bình thể mỏi mệt; ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trúng hàng; hoặc ăn đồ lạnh lẽo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa; hoặc cảm hàng tay chơn rung rẩy; hoặc nguơn khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v... thảy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lùi mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc hườn nầy có tài ôn trung phò dương; hễ uống nó đ[illegible]ợc thường thì nguơn-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gắn công tìm kiếm các thư dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc hườn nầy, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thần linh mê sảng đàm chặn hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chưn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhâm phát cuồn nhảy nhót, giựt tay giựt chưn; nhiều nhác ho hen, long óc nhức đầu; xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huất chẳng thông; thần hồn phách ám, nằm ngủ chẳng yên v. v... Như thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy, ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phe nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cửu kiếu lại tiêu trừ các dịch tức khác an thần.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ dề, khó khè ọc sữa tích trệ đau bụng thảy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội; uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nấu lá bạc-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mẹ cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mẹ cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy là được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm hườn; uống chứng nào hay chứng nấy.

Kị ăn cá và rau cỏ sống sít lạnh lẽo và cũng kị đồ bằng sắt.

Đờn bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gồm 4 hườn.	.	1$00
» 2 »	. .	0 50
Hộp gồm 4 »	. .	1 40
» 2 »	. .	0 70

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lạnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích-tụ, bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dẫn dẫu khai vị tấn thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hườn là: 0$50

AN-THAI-HƯỜN

Thường người đàn bà có thai khí huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ọa, nhợn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhọ thì làm ra chứng ưu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi không an mà phải sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỡ đạo hòa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thai không lo đều chi bất trắc.

Cách dùng.— Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 hườn là. . . . 0$80

BẠCH TRƯỢC-CAO

Thuốc nầy để trị các chứng bịnh lậu; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu kê, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dặng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kị thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần nống chừng 1 muỗng uống cà-phê. Cử ăn đồ chiên xào, cay nồng-nấy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144

SAIGON

Kính biểu chuyên việc tu bổ máy [illegible] đủ kiểu

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huề lệ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ — Mài dao lớn [illegible] mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng [illegible] lần đổi mài thật bén. — *Soudure autogène.*

[illegible] các đồ phụ tùng theo kiểu vở [illegible] thường và đúng chữ.

[illegible] CHƯƠNG SẮT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN

LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

[illegible] ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt [illegible] đẹp mà [illegible] kiểu mỹ-mỹ và kiểu thường. [illegible] và chìa khóa thiệt chắc.

[illegible] đồ thau lói (paratonnerre) [illegible] và sửa máy móc xe-hơi, xe [illegible]

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

Tiểu Thuyết

« DUYÊN PHẬN LỠ LÀNG »

Tôi có gởi bán ở các gare xe điện từ Chợ-lớn tới Bà-chiểu và nhà bán sách Lê-Mai. Như ở lục tỉnh ai có mua sỉ và mua lẻ, xin viết thơ cho M. Đoàn văn-Hai, Nhựt-Tân-Báo.

HOTEL D'ANNAM

Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner

9 à 15, Rue Caraballi

Đường Kinh-lấp, đường Caraballi

SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm.

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL D'ANNAM (NAM Việt Khách-Lầu) phòng rộng mát và [illegible] có dọn phòng ở lầu dưới đất [illegible] cho quí khách, xin Quí-khách thương tình đi Saigon xin đến tiệm tôi mà ngồi lấy [illegible] thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giãy phòng ngủ rất mát mẻ tại đường Caraballi trước nhà hàng Lương-Hiếu số 9 đến số 1[illegible]

HUỲNH-HUỆ-KỲ [illegible]

Xin ghé mát!!!

TÁI PHÁT KHÁCH-LẦU

CỦA M. TRẦN-XÃO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:

Bấy lâu nay tôi chán nghề sự chê khen thế cách nhà khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn ráng sức lập một cái phòng ngủ hiệu « TÁI-PHÁT KHÁCH-LẦU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vì rất thanh-khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm; tiền phòng tài tình rất nhẹ hơn các nơi, cũng trả sai vặt (boy) đều dễ khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « TÁI-PHÁT KHÁCH-LẦU » tạm nghỉ thì sao sao quí-chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe-lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đồ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và vẫn đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Trừ những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. P. F., R. F. D. HIRONDELLE, DÉCÉ SPORT, C. A. F., DIAMANT, BROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie, Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 nguyên mới, kiểu kiểm thời năm 1925. Thừa để cho quí khách du lịch cho dễ.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin đến gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thậm trọng.

Nay kính bạch,

Chủ nhơn: TRẦN-XÃO dit KHÁ

It được vậy!!

TIỆM NAM CHÂU KHÁCH-LẦU ở tại đường A-MI-RANH CUỘC BÈ Saigon là nơi rất xứng đáng cho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mỗi mỗi đều thanh-khiết phòng tòa rộng rãi cho mướn tính giá rẻ lắm. Nước tắm không hết.

Boy sốt sắn để sai biểu.

Chủ khoan-hòa sẵn lòng giúp quí khách trong mỗi đều sở cần.

Thiết vậy. Quí vị đến nghỉ tiệm NAM-CHÂU đều được như ý cả.

LÂM-VĂN.

ĐÈN LÒA KIỂU MỚI

THẮP BẰNG DẦU LỬA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIÊM

206, đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, các giới đồng bào đặng rõ. Bấy lâu nay nhờ đồng-bào ưu ái chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, cũng thấy tin tưởng trong thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng hậu ơn quí khách.

Vì tình quyến thơ cùng lâu càng nặng nên chi phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Bởi vậy cho nên số phòng càng ngày càng thành ra ít, khó nỗi bài đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiện là:

1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23;

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alexandre Lorraine số 103 và 105,

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Admiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi mát mẻ, nghề hầu khách phụ tâm lòng hoài cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hội, chúng tôi có hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính

Quảng-Hỷ, M. Hiệp

THI-THƠ

Tiệm thợ Bạc

NGUYỄN-VĂN-THƠM

[illegible], anciennes Maison de Nguyễn-văn-Giáo

[illegible] 15 rue Sabourdin Saigon

Kính cáo cùng quí ông quí bà rõ: Nguyễn [illegible] vẫy trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã [illegible] rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm [illegible] nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo [illegible] thời, những là: trâm, chuyền, [illegible] bông tai, nốc áo, vòng đeo, kiểu [illegible] bông, neo cặp, đồng cành v... v... [illegible] như ngày trước.

[illegible] quí ông quí bà muốn đóng món chi [illegible] gửi tiền tiệm tôi, hay là viết thơ mà [illegible] thì tôi cũng hết lòng theo [illegible] quí ông mong chi thì tôi cũng [illegible] thân mà gởi đến cho quí ông [illegible]

Kính cáo NGUYỄN VĂN-THƠM

[illegible] SAIGON

FABRIQUE DE CASQUE

FANTAISIE

[illegible]

et en détail

GRAVURE

sur

MÉTAUX

et

MARBR

—:—

TRẦN-DUY-BÌNH

42, Boulevard Charner :: SAIGON

—:—

TIỆM

LÀM NÓN

ĐỦ CÁC THỨ

Bán sỉ

và bán lẻ

Kẻ các thứ cờ dấu

bằng đồng, bản

đồng và bản đá cẩm thạch

Duy-Xuân ẩn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ẩn-quán,

kính mời.

XƯƠNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẦN CỬA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

NĂM TẠO NĂM 1900

Đường [illegible] số LAITHIÊU (THUDAUMOT) Quận 4 [illegible]

Đường mà đóng cửa ra

TIỆM NGÀNH CÓ TRỔ ĐỒ MON

1° Tại *Mỹtho* đường mà đóng, nơi bến tàu và xe-hơi; 2° Tại *Cầuông* đường mà đóng, ngay đầu tàu của khách-trú; 3° Tại *Trảng-bàng* đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại *Rạchgầm* đường mà đóng, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, võng, nếu đóng hàng nầy danh-cuộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khác lắm, thợ làm thật là tinh-xảo, không bề giá đắt. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị hào gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và bài làm liền.

Mandat và dây thép đề đi: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithiêu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX

ĐỒNG-HỒ HIỆU JAPY

Đồng-hồ treo vách từ 42 tới 50 quan.

Đồng-hồ Régulateurs đủ kiểu từ 270 tới 450 quan.

Đồng-hồ Carillons Wesminster từ 700 tới 1.000 quan.

Đồng-hồ rẻ từ 20 tới 60 quan.

Đồng-hồ treo thứ nhỏ khóa lắm từ 0 60 tới 300 quan.

Đồng-hồ lắc qua lắc lại từ 300 tới 400 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu Lip, Japy, Saint Cyr, Merveilleuse, Uti, vỏ bằng sắt, bằng bạc và bằng vàng từ 27 tới 800 quan.

Đồ bằng vàng, đồ đồ tập thể-thao, đồ đồ chung diện trong nhà.

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Luro môn bài 99 và 101

(Đất-hộ) Saigon

Trần-văn-Hiệp, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiện, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đồ xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tị bán tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiểu đèn tây, đồ bài kê xe chiếc và xe song mà bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cối, chuông đạp hai tiền, bình đỏ thắp đèn khí đá theo xe. Sơn xe, — và sửa xe.

Cúi xin quí khách có dịp đến Đại-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp-làm ơn, thì tôi rất cảm ơn hạ cố. Còn thư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng giá cả tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 49 ngay chợ Saigon mới

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ống ăn trầu có chưng bằng đồng xi nikên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.